

רשומות

קובץ התקנות

23 בפברואר 1998

5882

כ"ז בשבט התשנ"ח

עמוד

תקנות הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי (הוראות בדבר מימוש נכסים בהוראת המשקם). התשנ"ח-1998	426
תקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל) (הוראת שעה) (תיקון מס' 2). התשנ"ח-1998	429
תקנות מס הכנסה (כללים לחישוב המס בשל החזקה ומכירה של יחידות השתתפות בשותפות לחיפוש נפט) (תיקון). התשנ"ח-1998	430
תקנות האגודות השיתופיות (דמי עזיבה - קיבוץ בית קמה). התשנ"ח-1998	430
תקנות האגודות השיתופיות (דמי עזיבה - קיבוץ אילון). התשנ"ח-1998	431
הודעת מס הכנסה ומס ערך מוסף (סדרי הדין בפני הועדה לקבילות פנקסים) (שיעור אגרה). התשנ"ח-1998	432

תקנות הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי (הוראות בדבר מימוש נכסים בהוראת המשקם), התשנ"ח-1998

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 20(א) ו-35(ב) לחוק הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי, התשנ"ב-1992¹ (להלן – החוק), ובתוקף סמכותי לפי סעיף 88 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967², ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –

הגדרות

"זוכה" – כל אחד מאלה:

(1) מי שניתן לזכותו פסק משקם;

(2) כמשמעותו בחוק ההוצאה לפועל;

"המינהלה" – המינהלה שהוקמה לפי סעיף 6 לחוק;

"חוק ההוצאה לפועל" – חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967;

"תקנות חלוקת התמורות" – תקנות שיותקנו לפי סעיף 24(ב) לחוק.

2. ניתן פסק משקם, בין חלקי ובין מלא, הקובע כי על גורם חקלאי לשלם לזוכה או לזוכים שנקבעו בפסק, כסום כסף שנקבע כאמור, ולא הוגשה במועד בקשה לביטולו של פסק המשקם לפי סעיף 28 לחוק, או הוגשה בקשה כאמור ונדחתה, יראו אותו לענין מימוש נכסים לפי תקנות אלה כאילו היה פסק דין של בית משפט.

תוקף פסק משקם

3. (א) בפסק משקם המסדיר את חובותיו של גורם חקלאי, רשאי המשקם להטיל עיקול על נכסיו של החייב, לרבות נכסים הנמצאים בידי צד שלישי, לשם מימושם, וכן רשאי הוא לקבוע כי עיקול שהוטל לפי סעיף 13(ג) לחוק הוא עיקול שנועד למימוש הנכסים בהתאם לפסק, והכל בכפוף להוראות החוק ולהוראות סעיף 22 לחוק ההוצאה לפועל; על עיקול לפי תקנה זו יחולו הוראות פרקים ב' עד ד' לחוק ההוצאה לפועל, בשינויים המחויבים, ובמקום "ראש ההוצאה לפועל" יראו כאילו נאמר "המשקם".

עיקול

(ב) לצורך ביצוע העיקולים שהוטלו לפי תקנת משנה (א), תפעל המינהלה כלשכת הוצאה לפועל וביצוע העיקול ייעשה בידי מי שיקבע המשקם בפסק, ובלבד שאותו אדם הוא בעל תפקיד כמשמעותו בסעיף 5(ג) לחוק ההוצאה לפועל שאושר לפי סעיף 5א לחוק האמור; היה המעוקל מיטלטלין יהיו נתונות לאותו אדם לשם כך, הסמכויות שיש למוציא לפועל לפי סעיף 21(א) לחוק ההוצאה לפועל; החסנת הנכס המעוקל ומכירתו ייעשו כאילו עוקל הנכס לפי חוק ההוצאה לפועל, בדרך שבה מאוחסנים ונמכרים מיטלטלין לפי חוק ההוצאה לפועל, ובידי מי שהורשה לעשות כן לפי אותו חוק; היה המעוקל מקרקעין או זכות במקרקעין, ינהגו במעוקל כפי שיוורה המשקם, ולצורך זה יהיו נתונות לו הסמכויות שיש לראש ההוצאה לפועל לפי סעיפים 34(א) ו-36(ג), 37 לחוק ההוצאה לפועל.

(ג) כספי המכירה יופקדו בחשבון מיוחד שתנהל המינהלה אצל תאגיד בנקאי כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981³ (להלן – קופת המינהלה), ובכפוף להוראות תקנה 10, הם יחולקו בהתאם לקבוע בתקנות חלוקת התמורות.

(ד) המינהלה תמציא את כל ההודעות שיש להמציא לענין עיקול ומכירה של נכסים לפי חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו לפיו, לרבות הודעות למחזיק בנכס

¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 118; התשנ"ג, עמ' 178.

² ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 232; התשנ"ה, עמ' 428.

שעוקל, ואם מתנהל רישום על פי דין לגבי נכס מסוים – לרשות שבה מתנהל הרישום; לענין זה יהיו בידי המשקם הסמכויות הנתונות לפי חוק ההוצאה לפועל בידי ראש ההוצאה לפועל; על המחזיק בנכס שעוקל יחולו הוראות חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו על פיו בשינויים המחויבים.

(ה) המינהלה תנהל ותשמור במשרדה את כל המסמכים הנוגעים לפעולות העיקול ומימוש הנכסים לפי תקנות אלה.

(ו) על משלוח הודעות לפי תקנת משנה (ד), על שמירת המסמכים לפי תקנת משנה (ה) ועל העיון בהם, יחולו ההוראות החלות לענין זה על לשכת ההוצאה לפועל, בשינויים המחויבים.

4. (א) קבע משקם כי יש לממש נכסים של חייב, לפי סעיף 20 או סעיף 23 לחוק, רשאי הוא להורות כי מימוש נכסים מסוימים של החייב, כפי שיקבע, יבוצע בידי כונס נכסים שימונה לפי סעיף 53 לחוק ההוצאה לפועל; החלטת המשקם המפרטת את פרטי הנכסים ושמם של מי שהוא ממליץ למנותו כונס נכסים, תועבר ללשכת ההוצאה לפועל הסמוכה למקום מושבו של החייב.

(ב) ראש ההוצאה לפועל ימנה, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטת המשקם, כונס נכסים לפי חוק ההוצאה לפועל, ורשאי הוא לענין סעיף 54(ב) לחוק האמור, להורות כי המשקם יתן הוראות לכונס.

(ג) מונה כונס נכסים לפי תקנה זו, יחולו הוראות פרק ה' לחוק ההוצאה לפועל, בשינויים המחויבים.

5. (א) הוכח להנחת דעתו של המשקם כי עודף ההכנסות על ההוצאות מניהולו של נכס בידי החייב במשך תקופה שיקבע המשקם יגיע לפחות לסכום שוויו של הנכס במכירה ממוכר מרצון לקונה מרצון, רשאי הוא, לאחר ששקל את עמדת הנושים העלולים להיפגע, להורות כי הנכס ינוהל בידי החייב, בדרך שיוורה המשקם, ובלבד שהחייב יפרע תשלום עתי קבוע על חשבון החוב לפרעון, לקופת המנהלה או למי שיוורה המשקם, בהתאם לשווי הנכס ותקופת ניהולו.

(ב) להבטחת פרעונם של התשלומים העתיים שעל החייב לשלם כאמור בתקנת משנה (א), יורה המשקם כי נכס כאמור ימושכן לזכות הנושים, או – אם ביקש זאת החייב – רשאי הוא להורות על הפקדת ערובה אחרת להנחת דעתו, והכל בשים לב לשוויו של הנכס.

(ג) המשקם רשאי להורות כי נכס כאמור יבוטח בידי החייב בתנאים שיקבע המשקם, וזכויות החייב על פי פוליסת הביטוח ימושכנו לטובת הנושים.

(ד) ראה המשקם כי החייב לא קיים הוראות לפי תקנות משנה (א), (ב) או (ג) או לא עמד בפרעון תשלומים שנקבעו לו, רשאי הוא, בכל עת, להורות כי הנכס ימומש כאמור בתקנה 4, וכן כי תמומש הערובה שניתנה לפי תקנת משנה (ב) וזאת מבלי לגרוע מזכויות אחרות של הנושים לפי כל דין.

6. המשקם רשאי לקבוע כי מימוש נכס של חייב לשם פרעון חובותיו ייעשה בדרך של מכירה בידי החייב עצמו, ובלבד שהמשקם יקבע מראש את תנאי המכירה ואת המחיר שבו יימכר הנכס; כספי המכירה יופקדו על-ידי הקונה בקופת המינהלה או יועברו למי שהורה המשקם.

מינוי כונס
נכסים למימוש
נכס

מימוש בדרך
של ניהול הנכס

מכירה בידי
חייב

7. הובא לירידעת המשקם, כי הוגשה לבית משפט בקשה בענין הנוגע לבעלות החייב על נכס מקרקעין או מיטלטלין, רשאי הוא להורות על עיכוב מימוש הנכס שלגביו הוגשה בקשה כאמור, וכן רשאי הוא להורות על עיכוב הליכי מימוש אם הוחל בהם, עד למתן פסק דין בבקשה.

8. זכות במקרקעי ישראל, כמשמעותם בסעיף 1 לחוק-יסוד: מקרקעי ישראל⁴, תמומש בכפוף להסכמת מינהל מקרקעי ישראל, ואם החוכר או השוכר של המקרקעין הוא הסוכנות היהודית לארץ ישראל או ההסתדרות הציונית – בכפוף להסכמת כל אחד מהם, אם הדבר נדרש מכוח הסכם או זכות אחרת בדיון.

9. (א) הטיל המשקם עיקול על נכס של החייב שעיקל מקודם בית משפט או ראש ההוצאה לפועל לשם גביית חוב שהחוק אינו חל עליו, ייעשה מימוש אותו נכס באמצעות לשכת ההוצאה לפועל, ויראו נכס זה כנכס שהוטלו עליו מספר עיקולים לפי חוק ההוצאה לפועל.

(ב) אין בהוראת תקנת משנה (א) כדי לפגוע בעיקול שהטיל המשקם על נכס למימוש זכותו של נושה אשר ניתן לו שעבוד כדין על אותו נכס להבטחת פרעון חוב שהחוק חל עליו, לפני תחילתו של החוק.

10. (א) כספים שנתקבלו בלשכת הוצאה לפועל עקב מימוש נכס בשל עיקול שהוטל לפי תקנה 9, ישמשו תחילה לתשלום לפי סעיף 76 לחוק ההוצאה לפועל, כולל האגרות ששילמו הזוכים וההוצאות שהוציאו לצורך המימוש לשכת ההוצאה לפועל או המנהלה, לפי הענין; יתרת הכספים תחולק לפי קביעת ראש ההוצאה לפועל, באופן יחסי בין הזוכים, ויראו את פסק המשקם, לענין חלוקת הכספים, כאילו ניתן לגבי זוכה אחד, והיתרה – אם נותרה – תשולם לחייב כאמור בסעיף 77 לחוק ההוצאה לפועל.

(ב) כספים שהתקבלו בשל פסק משקם, יחולקו בידי המשקם, בהתאם לתקנות חלוקת התמורות.

11. (א) הורה המשקם, לפי האמור בתקנה 9, על עיקול נכס שעיקלה לשכת ההוצאה לפועל, רשאי הוא להורות מי מהזוכים יפעל לצורך זה בלשכת ההוצאה לפועל (להלן – הזוכה הפעיל), וכן יורה על אופן החלוקה בין הנושים של האגרות וההוצאות בשל המימוש; הכספים שהתקבלו בלשכת ההוצאה לפועל בשל פסק המשקם, יועברו לקופת המנהלה ויחול עליהם האמור בתקנה 10.

(ב) לגבי כל פעולה בהוצאה לפועל ישלם הזוכה הפעיל אגרה, שכר והוצאות כמפורט לגבי אותה פעולה בתקנות ההוצאה לפועל (אגרות, שכר והוצאות), התשכ"ח-1968⁵.

12. על החלטות המשקם או ראש ההוצאה לפועל, וכן על פעולות של מי שנקבע כבעל תפקיד או כונס נכסים, הכל לפי תקנות אלה, יחולו הוראות סעיף 80 לחוק ההוצאה לפועל, בשינויים המחויבים.

13. (א) כל עוד לא הותקנו כללים למימוש נכסים חקלאיים לפי סעיף 23 לחוק, לא יחולו הוראות תקנות אלה על מימוש הנכסים המפורטים בתקנת משנה (ב).

⁴ סי"ח התש"ך, עמ' 56.
⁵ ק"ת התשכ"ח, עמ' 2132.

(ב) ואלה הנכסים:

- (1) מקרקעין שעל פי תכנית שאושרה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁶, ייעודם חקלאי, והם מוחזקים בידי גורם חקלאי בבעלות או בחכירה או ברשיון לשימוש חקלאי, כל עוד לא שונה ייעודם על פי דין;
- (2) מקרקעין המשמשים להפקת הכנסה מחקלאות שהובאה בחשבון בחישוב כושר ההחזר של הגורם החקלאי בהתאם לקבוע בתקנות הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי (כללים לקביעת כושר ההחזר של גורם חקלאי), התשנ"ד-1994⁷, כל עוד הם משמשים להפקת הכנסה כאמור;
- (3) מיטלטלין בני פחת המצויים בבעלות של גורם חקלאי, או המשמשים אותו בהפקת הכנסה מחקלאות שהובאה בחשבון בחישוב כושר ההחזר האמיר של אותו גורם חקלאי.

(ג) כל עוד לא הותקנו כללים למימוש נכסים חקלאיים לפי סעיף 23 לחוק, והמשקם קבע כי לגורם החקלאי אין כושר החזר לפרוע את כל חובותיו להסדר, ובין נכסיו של אותו גורם חקלאי היה נכס מקרקעין מהמנויים בתקנת משנה (ב)(1) או (2) –

- (1) יטיל המשקם עיקול על המקרקעין האמורים;
- (2) לא יתן המשקם פסק המסדיר את כל חובותיו של אותו גורם חקלאי, אלא בהסכמת נושיו שסכום חובותיו כלפיהם מהווה 75% מכלל חובותיו; ואולם אם היה הגורם החקלאי חבר באגודה חקלאית כמשמעותה בפסקה (1) להגדרתה בחוק, יהיה המשקם רשאי ליתן פסק המסדיר את כל חובותיו והעיקול כאמור בפסקה (1) יישאר בתוקפו עד להסדרת חובות האגודה החקלאית שבה הוא חבר.

14. כונס נכסים שמינה משקם לפני תחילתן של תקנות אלה, יראוהו כמי שמונה מתן תוקף לפיהן.

ט"ו בשבט התשנ"ח (11 בפברואר 1998)

צחי הנגבי
שר המשפטים

(חמ 2520-3)

⁶ סי"ח התשכ"ה, עמ' 307.
⁷ ק"ת התשנ"ד, עמ' 702.

**תקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל) (הוראת שעה)
(תיקון מס' 2), התשנ"ח-1998**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 47 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל) (הוראת שעה), התשנ"ז-1996² (להלן – התקנות העיקריות), במקום "עד יום ב' באדר התשנ"ח (28 בפברואר 1998)" יבוא "עד יום ו' בתמוז התשנ"ח (30 ביוני 1998)".

י"ב בשבט התשנ"ח (8 בפברואר 1998)

יעקב נאמן
שר האוצר

(חמ 129-3)

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
² ק"ת התשנ"ז, עמ' 276, עמ' 340 ועמ' 886; התשנ"ח, עמ' 2.

תקנות מס הכנסה (כללים לחישוב המס בשל החזקה ומכירה של יחידות השתתפות בשותפות לחיפוש נפט) (תיקון), התשנ"ח-1998

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10, 31 ו-98 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, ולפי סעיף 33 לחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה-1985², ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 8. תקנה 8 לתקנות מס הכנסה (כללים לחישוב המס בשל החזקה ומכירה של יחידות השתתפות בשותפות לחיפוש נפט), התשמ"ט-1989³, במקום "ב' בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1997)" יבוא "י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר 1998)".
2. תחילתן של תקנות אלה ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998). תחילה

ט"ז בטבת התשנ"ח (14 בינואר 1998)

יעקב נאמן

(חמ 2134-3)

שר האוצר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 172.

³ ק"ת התשמ"ט, עמ' 290; ק"ת התשנ"ז, עמ' 307.

תקנות האגודות השיתופיות (דמי עזיבה - קיבוץ בית קמה), התשנ"ח-1998

בתוקף סמכותי לפי סעיף 65(1) ו-2(יב) ו-(כג) לפקודת האגודות השיתופיות¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרה. בתקנות אלה, "הכללים" - שני אלה:
 - (1) כללים בדבר זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ, התשנ"ג-1993²;
 - (2) כללים בדבר זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ שבתוספת הראשונה לתקנות האגודות השיתופיות (חברות), התשל"ג-1973³ (להלן - תקנות החברות).
2. סייג לחחולה. על אף האמור בתקנה 19 לתקנות החברות, לא יחולו על קיבוץ בית קמה (להלן - הקיבוץ) הכללים, ככל שהם נוגעים למוערי תשלום דמי עזיבה, ובמקומם יחולו הוראות תקנה 3.
3. הוראות מיוחדות. (א) לחברי הקיבוץ הזכאים על פי הכללים לדמי עזיבה (להלן - הזכאים) ישולמו דמי עזיבה בפריסה בתשלומים חודשיים, בשיעורים שיקבע רשם האגודות השיתופיות (להלן - הרשם) כמפורט להלן:
 - (1) הרשם יקבע את סכום דמי העזיבה החודשי הכולל שישולם כאמור בפסקה (2), בהתחשב במצבו הכלכלי של הקיבוץ, ולשם כך רשאי הוא, כנוסף לסמכותו לחקור בעסקי האגודה, לזמן ולשמוע כל זכאי;
 - (2) את סכום דמי העזיבה החודשי הכולל שקבע הרשם כאמור ישלם הקיבוץ בחלוקה כמפורט להלן:

¹ חוקי א"י, כרך א', עמ' 336.

² י"פ התשנ"ג, עמ' 1950.

³ ק"ת התשל"ג, עמ' 872; התשנ"ד, עמ' 518.

- (א) תשלום לזכאים, באופן יחסי לזכאותם על פי הכללים;
- (ב) תשלום, בסכום שיקבע הרשם, שיהווה קרן להבטחת תשלום דמי עזיבה שישולמו בעתיד לחברי הקיבוץ היוצאים או מוצאים ממנו.
- (ב) הרשם רשאי, מזמן לזמן, לשנות את הסכום האמור בתקנת משנה (א1) או (א2) או את אופן החלוקה האמורה בתקנת משנה (א2) בשים לב לשינויים במצבו הכלכלי של הקיבוץ וליחס שבין מספר הזכאים ובין מספר חברי הקיבוץ הנוטרים.
- (ג) הסכום הכולל של דמי עזיבה שזכאי לו כל עוזב לפי הכללים, לא ישונה עקב האמור בתקנת משנה (א) או (ב), על אף פריסתו לתשלומים, והרשם רשאי לקבוע, מזמן לזמן, שיעור הפרשי הצמדה וכן שיעור ריבית, שניהם או אחד מהם, שישולמו לזכאי בשל פריסת דמי עזיבה לתשלומים כאמור, הכל בשים לב למצבו הכלכלי של הקיבוץ.

ח' בשבט התשנ"ח (4 בפברואר 1998)
(חמ 941-3)

א ל י ה ו י ש י
שר העבודה והרווחה

תקנות האגודות השיתופיות (דמי עזיבה – קיבוץ אילון), התשנ"ח-1998

בתוקף סמכותי לפי סעיף 65(ו) ו-2(יב) ו-1(כג) לפקודת האגודות השיתופיות¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "הכללים" – שני אלה:

- (1) כללים בדבר זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ, התשנ"ג-1993²;
- (2) כללים בדבר זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ שבתוספת הראשונה לתקנות האגודות השיתופיות (חברות), התשל"ג-1973³ (להלן – תקנות החברות).

2. על אף האמור בתקנה 19 לתקנות החברות, לא יחולו על קיבוץ אילון (להלן – הקיבוץ) הכללים, ככל שהם נוגעים למועדי תשלום דמי עזיבה, ובמקומם יחולו הוראות תקנה 3.

3. (א) לחברי הקיבוץ הזכאים על פי הכללים לדמי עזיבה (להלן – הזכאים) ישולמו דמי עזיבה בפריסה בתשלומים חודשיים, בשיעורים שיקבע רשם האגודות השיתופיות (להלן – הרשם) כמפורט להלן:

- (1) הרשם יקבע את סכום דמי העזיבה החודשי הכולל שישולם כאמור בפסקה (2), בהתחשב במצבו הכלכלי של הקיבוץ, ולשם כך רשאי הוא, בנוסף לסמכותו לחקור בעסקי האגודה, לזמן ולשמוע כל זכאי;
- (2) את סכום דמי העזיבה החודשי הכולל שקבע הרשם כאמור ישלם הקיבוץ בחלוקה כמפורט להלן:

(א) תשלום לזכאים, באופן יחסי לזכאותם על פי הכללים;

(ב) תשלום, בסכום שיקבע הרשם, שיהווה קרן להבטחת תשלום דמי עזיבה שישולמו בעתיד לחברי הקיבוץ היוצאים או מוצאים ממנו.

¹ חוקי א"י, כרך א', עמ' 336.

² י"פ התשנ"ג, עמ' 1950.

³ ק"ת התשל"ג, עמ' 872; התשנ"ד, עמ' 518.

(ב) הרשם רשאי, מזמן לזמן, לשנות את הסכום האמור בתקנת משנה (א1) או (א2) או את אופן החלוקה האמורה בתקנת משנה (א2) בשים לב לשינויים במצבו הכלכלי של הקיבוץ וליחס שבין מספר הזכאים ובין מספר חברי הקיבוץ הנוטרים.

(ג) הסכום הכולל של דמי עזיבה שזכאי לו כל עוזב לפי הכללים, לא ישונה עקב האמור בתקנת משנה (א) או (ב), על אף פריסתו לתשלומים, והרשם רשאי לקבוע, מזמן לזמן, שיעור הפרשי הצמדה וכן שיעור ריבית, שניהם או אחד מהם, שישולמו לזכאי בשל פריסת דמי עזיבה לתשלומים כאמור, הכל בשים לב למצבו הכלכלי של הקיבוץ.

ח' בשבט התשנ"ח (4 בפברואר 1998)

א ל י ה ו י ש י
(חמ 3-941)
שר העבודה והרווחה

הודעת מס הכנסה ומס ערך מוסף (סדרי הדין בפני הועדה לקבילות פנקסים) (שיעור אגרה), התשנ"ח-1998

בתוקף סמכותי לפי תקנה 6(ג) לתקנות מס הכנסה ומס ערך מוסף (סדרי הדין בפני הועדה לקבילות פנקסים), התשל"ח-1978¹ (להלן - התקנות), אני מודיע לאמור:

1. נוסח תקנה 6(א) לתקנות -

(1) היה מיום ו' בניסן התשנ"ה (1 באפריל 1995):

"(א) עם הגשת ערר ישלם העורר אגרה בסך 150 שקלים חדשים".

(2) היה מיום י"ב בניסן התשנ"ו (1 באפריל 1996):

"(א) עם הגשת ערר ישלם העורר אגרה בסך 160 שקלים חדשים".

(3) הוא מיום כ"ג באדר ב' התשנ"ז (1 באפריל 1997):

"(א) עם הגשת ערר ישלם העורר אגרה בסך 180 שקלים חדשים".

כ"ח בטבת התשנ"ח (26 בינואר 1998)

ד ו ר ו נ ל ו י
(חמ 3-509)
נציב מס הכנסה

¹ ק"ת התשל"ח, עמ' 1183; התשנ"ד, עמ' 1189.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).